

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI S U C E A V A

DECIZIA NR. 49

din 21.07.2005

privind soluționarea contestației formulate de **S.C „.....” SNC** din localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 07.06.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava, prin adresa nr./06.06.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./07.06.2005, cu privire la contestația formulată de **S.C. „.....”SNC** din localitatea, Str.

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr./3.05.2005 întocmită de Activitatea de control fiscal Suceava, privind suma totală de **....lei vechi**, reprezentândlei taxa pe valoare adăugată ,lei dobânzi de întârziere șilei penalități. În baza art. 5 din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, suma totală delei se convertește înlei reprezentând :

OBLIGAȚIA BUGETARĂ	LEI VECHI	LEI NOI
taxă pe valoarea adăugată
dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată
penalități aferente taxei pe valoarea adăugată

În continuare, sumele ce fac obiectul contestației formulate de **S.C. „.....” SNC**, vor fi exprimate doar în lei noi, denumiți în continuare lei, în baza art 1 din același act normativ, care stipulează:

(1) La data de 1 iulie 2005, moneda națională a României, leul, va fi denominată astfel încât 10.000 lei vechi, aflați în circulație la această dată, vor fi preschimbați pentru 1 leu nou.

(2) Denominarea reprezintă acțiunea de reducere a valorii nominale a însemnelor monetare.

(3) Leul nou va fi unitatea monetară națională a României, denumită în continuare leu, și se va diviza în 100 de bani.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.174 și 178 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. „.....” SNC din localitatea, prin contestația formulată, aduce următoarele argumente:

Contestatarul menționează că suma totală delei, reprezentândlei TVA calculată pentru perioada septembrie 1998-aprilie 2002,lei dobânzi de întârziere aferente și lei penalități de întârziere sunt prescrise prin expirarea termenului de 5 ani stabilit de normele legale privind efectuarea controlului fiscal cu referire la prescripția dreptului de a stabili diferențe de impozite.

Suma delei se compune din suma delei TVA stabilită de plată de organul de control aferentă anilor 1998 și 1999 și suma delei stabilită pentru perioada ianuarie 2000-mai 2002.

Petenta opinează că pentru depășirea plafonului delei, organul de control a luat în calcul la stabilirea TVA datorate, ca bază de impozitare, valoarea mărfurilor comercializate la prețul cu amănuntul prin aplicarea cotei recalculate asupra acesteia, **fără acordarea dreptului la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor de mărfuri**, deși TVA se stabilește ca diferență între valoarea taxei pe valoare adăugată asupra vânzărilor și asupra intrărilor.

S.C.”” SNC menționează că în anexa la contestație, a recalculat TVA pentru perioada mai 2000-mai 2002 (a exclus din calcul perioada septembrie 1998-aprilie 2002, care se situează peste termenul legal de plată), și rezultă, potrivit celor susținute, că nu datorează această taxă la bugetul statului ci doar majorări de întârziere în sumă de lei.

Petenta mai susține că societatea nu datorează penalități de întârziere, așa cum au stabilit organele de control fiscal și că prin recalcularea sumelor ca urmare a depășirii termenului de prescripție datorează pentru perioada mai 2000-mai 2002 numai majorări de întârziere în sumă de lei.

În final, contestatorul solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală prin Raportul de inspecție fiscală înregistrat la Structura de administrare fiscală - Activitatea de control fiscal sub nr./05.05.2005.

II. În Raportul de inspecție fiscală înregistrat cu nr./03.05.2005, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr./03.05.2005, organele de inspecție din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava au stabilit debite suplimentare în sumă delei, reprezentândlei T.V.A.,lei dobânzi de întârziere aferente și lei penalități de întârziere.

Din actele de inspecție fiscală întocmite au rezultat următoarele :

În Raportul de inspecție fiscală parțială înregistrat cu nr./03.05.2005 la cap. III se precizează că societatea a depășit cifra de afaceri de lei în luna iulie 1998 și nu a solicitat înregistrarea în evidența plătitorilor de TVA, conform art. 25 lit. A ultimul alineat din O .G. nr. 3/1992, republicată, cu modificările ulterioare.

Situația privind recalcularea taxei pe valoare adăugată, în perioada sept.1998-mai 2002 este prezentată în anexa nr. 1 la Raportul fiscal din care rezultă următoarele sume datorate:lei taxa pe valoare adăugată, accesorii în sumă totală delei, din care dobânzile

de întârziere recalculate conf. art. 25 lit. A pct.11.4b) din H.G 512/1998 sunt în sumă delei și penalitățile de întârziere recalculate conf. art. 13 alin 3 din OG 26/2001 sunt în sumă de 164 lei.

În Decizia de impunere nr./03.05.2005, la pct.2.1.1, se precizează că societatea a depășit cifra de afaceri de lei , în luna iulie 1998, nu a solicitat înregistrarea în evidența plătitorilor de TVA și de asemenea nu a calculat și virat TVA la bugetul de stat. S-a stabilit TVA de plată în sumă delei, dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată delei , reprezentând taxa pe valoarea adăugată constatată ca obligație de plată suplimentară pentru perioada 01.09.1998-31.05.2002, cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea are dreptul la deducerea taxei pe valoare adăugată aferente bunurilor achiziționate în perioada septembrie 1998-mai 2002 în condițiile în care nu s-a înregistrat ca plătitoare de TVA.

În fapt, organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava, urmare a Deciziei D.G.F.P. Suceava nr. 5 din 12.01.2004 , au procedat la reverificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 1.09.1998-31.05.2002 la S.C."" SNC întocmindu-se în acest sens Raportul de inspecție fiscală nr./03.05.2005 și Decizia de impunere nr./03.05.2005 .

Agentul economic , deși a depășit plafonul deîn luna iulie 1998, nu s-a înregistrat ca plătitor de taxă pe valoare adăugată , motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de plată, reprezentând taxa pe valoare adăugată în sumă delei, fără să ia în calcul TVA deductibilă aferentă bunurilor achiziționate în perioada 1.09.1998-31.05.2002.

În drept, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 3 /27 iulie 1992, republicată privind taxa pe valoarea adăugată, unde, la art. 6 A., lit. i) se menționează că:

„Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată (...)i) 12. activitățile agenților economici, precum și cele care îndeplinesc condițiile unei activități economice desfășurate de asociațiile, organizațiile, instituțiile publice și alte persoane juridice prevăzute la art. 3 din prezenta ordonanță, cu o cifră de afaceri declarată organului fiscal competent sau, după caz, realizată, de până lalei anual ”, coroborate cu prevederile art.25 din același act normativ care precizează :

„Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată au următoarele obligații:

A. Cu privire la înregistrarea la organele fiscale:

a) să depună sub semnătura persoanelor autorizate, la organul fiscal competent, o declarație de înregistrare conform modelului aprobat de Ministerul

Finanțelor, în termen de 15 zile de la data începerii activității sau a modificării condițiilor de exercitare a acesteia."

Din textele de lege enunțate anterior, se reține că pentru depășirea în anul 1998 a cifrei de afaceri delei, agentul economic trebuia să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoare adăugată și să achite sumele datorate, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada iulie 1998-mai 2000, sume suplimentare de plată fără să ia în calcul TVA deductibilă aferentă bunurilor achiziționate.

S.C." " SNC a depășit plafonul delei în luna iulie 1998, nu s-a înregistrat ca plătitor de TVA și nici nu a achitat sumele datorate, motiv pentru care organele de control fiscal au stabilit obligația de plată în sumă delei, fără să ia în considerare taxa pe valoare adăugată aferentă bunurilor achiziționate în perioada iulie 1998-mai 2002.

Referitor la modul de stabilire a taxei pe valoare adăugată pentru agenții economici care îndeplinesc condițiile de plătitori prin depășirea plafonului prevăzut de lege și care nu s-au înregistrat la organele fiscale, sunt aplicabile prevederile pct. 11.4 din H.G. nr. 512 din 21 august 1998 care aprobă Normele pentru aplicarea O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, cu aplicabilitate până la 15 martie 2000, unde se precizează:

„Pentru agenții economici care, potrivit legii, îndeplinesc condițiile de plătitori de taxă pe valoarea adăugată, nu au depus cerere de luare în evidență și nu au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 25 lit. B, C și D din ordonanță, organele fiscale vor proceda astfel:

a) vor stabili taxa datorată bugetului de stat pe baza documentelor legale aferente bunurilor livrate și serviciilor prestate sau, după caz, prin estimare;

b) vor calcula majorările legale pentru întârzierea plății, vor aplica amenzile contravenționale prevăzute de lege și vor lua măsuri pentru intrarea în legalitate."

La art.25.lit.D din O.G. nr.3/1992 privind taxa pe valoare adăugată se precizează:

„D. Cu privire la plata taxei pe valoarea adăugată:

a) să achite taxa datorată, potrivit decontului întocmit lunar, până la data de 25 a lunii următoare, prin virament, cec sau numerar, la organul fiscal competent sau la băncile comerciale, după caz."

Totodată sunt aplicabile prevederile pct.11.4 din HG nr. 401 din 19 mai 2000 care aprobă Normele de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, unde se menționează :

„Pentru contribuabilii care, potrivit legii, îndeplinesc condițiile de plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dar nu au depus declarație de înregistrare fiscală sau, după caz, declarație de mențiuni, în vederea luării în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, și care nu au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 25 lit. B, C sau D din ordonanța de urgență, organele fiscale vor proceda astfel:

a) vor stabili taxa datorată bugetului de stat pe baza documentelor legale aferente bunurilor livrate și serviciilor prestate sau, după caz, prin estimare;"

Din textele de lege citate mai sus se reține că pentru contribuabilii care îndeplinesc condițiile de plătitori de TVA și care nu au depus cerere pentru a fi luați în evidența plătitorilor, taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat se stabilește de către organele fiscale pe baza documentelor aferente bunurilor livrate.

Așa cum rezultă din actele de control, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoare adăugată datorată bugetului de stat, pentru perioada 01.09.1998-31.05.2002, în baza documentelor aferente livrărilor de bunuri, conform prevederilor mai sus menționate.

În ceea ce privește deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată, pentru perioada supusă verificării, sunt aplicabile prevederile art. 18 din O.G. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, unde se precizează :

„Contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul la deducerea taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate...”

La punctul 10.5 din Normele pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată aprobate prin H.G. NR. 512/1998 se stipulează că:

„Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, referitoare la:

a) bunuri și servicii achiziționate de agenții economici care nu sunt înregistrați la organele fiscale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

Aceste prevederi sunt preluate și prin Normele metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin H.G. nr. 401/2000, unde la pct. 10.6. se precizează:

„Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

a) bunuri și/sau servicii achiziționate de contribuabilii care nu sunt înregistrați la organele fiscale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

Din textele de lege citate mai sus se reține că au dreptul la deducerea taxei pe valoare adăugată aferentă intrărilor numai contribuabilii înregistrați ca plătitori de TVA.

De asemenea, potrivit actelor normative enunțate, nu poate fi dedusă taxa pe valoare adăugată aferentă bunurilor achiziționate de agenții economici care nu sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoare adăugată.

Din actele existente la dosarul cauzei, se reține că pentru perioada supusă verificării, respectiv 01.09.1998-31.05.2002, S.C."" SNC nu era înregistrată ca plătitoare de TVA, în consecință nu avea dreptul la deducerea taxei pe valoare adăugată aferentă intrărilor de bunuri.

Mai mult, așa după cum se precizează în normele metodologice privind taxa pe valoare adăugată, menționate în prezenta decizie referat, pentru contribuabilii care nu s-au înregistrat ca plătitori, taxa pe valoare adăugată datorată bugetului de stat se stabilește pe baza documentelor aferente livrărilor.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și analizând documentele anexate la dosarul cauzei, s-a reținut faptul că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit ca obligație de plată taxa pe valoare adăugată în sumă delei, drept urmare contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca neîntemeiată.

2.Referitor la accesorii în sumă totală delei, reprezentând dobânzile de întârziere în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, calculate pentru TVA stabilită suplimentar în sumă delei, pentru perioada septembrie 1998-mai 2002, de către organele de inspecție din cadrul Structurii de administrare fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează aceste sume la bugetul de stat, în condițiile în care în sarcina sa a fost reținut ca datorat debitul de natura taxei pe valoarea adăugată .

În fapt, pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă delei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi de întârziere în sumă delei și penalități de lei.

În drept, în speță sunt aplicabile:

prevederile art. 13 din O.G. nr. 11 / 1996 privind executarea creanțelor bugetare, aplicabilă până la 31.12.2002, unde se stipulează:

„Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.”

Referitor la **penalitățile de întârziere**, calculul acestora are la bază prevederile art. I pct. 3 alin. 3 din O.G. nr. 26/2001, care modifică O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, în vigoare de la 1.10.2001 până la data de 31.12.2002 unde se precizează :

„Plata cu întârziere a impozitelor și taxelor, contribuțiilor și altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5 % pentru fiecare lună și sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și a penalităților”.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că pentru TVA stabilită suplimentar în sumă delei, contestația a fost respinsă, **urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile de întârziere stabilite în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei .**

3. Referitor la menționarea petentei că organele fiscale nu aveau dreptul să stabilească obligații de plată datorate pentru perioada 01.09.1998-31.05.2002, pe motiv că sumele stabilite sunt prescrise, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

În fapt, organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava, urmare a Deciziei nr. din 12.01.2004, au procedat la reverificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 1.09.1998-31.05.2002 la S.C."" SNC întocmindu-se în acest sens Raportul de inspecție fiscală nr./03.05.2005 și Decizia de impunere nr./03.05.2005 .

La reanalizarea situației de fapt, strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă supusă controlului , 01.09.1998-31.05.2002, organele de control fiscal din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava au stabilit debite suplimentare reprezentândlei T.V.A., din care lei aferentă perioadei sept. 1998-decembrie 1999 șilei perioadei 01.01.2000-31.05.2002.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 21 din O.G. nr. 70 din 28 august 1997 privind controlul fiscal unde se menționează că :

„Dreptul organelor fiscale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele a căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor fiscale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie

a) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale în condițiile prevăzute de lege".

Aceste prevederi au fost au fost preluate în esență și de O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde la art.88 alin(1) și (2) se precizează:

„Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel."

Din textele de lege citate mai sus se reține că organele de inspecție fiscală aveau dreptul de a verifica perioada 01.09.1998-31.05.2002 și de a stabili obligații suplimentare de plată în termen de 5 ani .

Referitor la perioada din afara termenului de prescripție, 01.09.1998-31.12.1999, S.C."" SNC din localitatea, a contestat la D.G.F.P. Suceava procesul verbal din data de 10.07.2002 și la Tribunalul Suceava care emis sentința nr./16.12.2002 **rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia Curții de Apel Suceava, întrerupând prescripția sumelor stabilite ca obligații de plată, de la data respectivă curgând un nou termen de prescriere.**

Cu privire la întreruperea prescripției, sunt aplicabile prevederile art.16 lit. b) din Decretului nr. 167 din 10 aprilie 1958, republicat, privitor la prescripția extinctivă, unde se precizează :

„Prescripția se întrerupe: (...)b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță

judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent ",

coroborate cu prevederile pct.89.1 din H.G. Nr. 1050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G..92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

Norme metodologice:

„89.1. Dispozițiile referitoare la cazurile și condițiile de suspendare și întrerupere a termenului de prescripție sunt cele cuprinse în Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, cu modificările ulterioare."

Din cuprinsul actelor normative citate, se reține că prescripția sumelor stabilite ca obligații de plată se întrerupe dacă debitorul contestă la organele abilitate aceste sume.

S.C."" SNC a contestat procesul verbal de verificare fiscală întocmit de organele de control din cadrul Direcției Controlului Fiscal Suceava la data de 10.07.2002, contestația fiind înregistrată cu nr./31.07.2002. Din cele menționate se reține că termenul de prescripție pentru sumele stabilite ca obligație de plată pentru perioada 01.09.1998-31.12.1999 a fost întrerupt în data de 10.07.2002, dată când D.G.F.P. Suceava a fost sesizată pentru arbitrarea debitelor constatate pentru perioada menționată.

Totodată, S.C."" SNC împotriva Deciziei nr./30.08.2002, emisă de D.G.F.P. a județului Suceava privind soluționarea contestației formulate împotriva procesului verbal din 10.07.2002 s-a adresat și Tribunalului Suceava, care a emis sentința civilă nr./16.12.2002, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia Curții de Apel Suceava.

De la data contestării verificării fiscale din data de 10.07.2002, respectiv **31.07.2002** curge un nou termen de prescripție de 5 ani, în conformitate cu prevederile art.17 lit. b) din Decretului nr. 167 din 10 aprilie 1958, republicat, unde se precizează:

„Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție."

Din cuprinsul textelor de lege menționate mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală, au avut dreptul să verifice perioada 1.09.1998-31.1999, perioadă ce se încadrează în terenul legal de prescripție.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se va respinge contestația formulată de S.C."" SNC, **ca neîntemeiată** și pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 21 din O.G. nr. 70 din 28 august 1997 privind controlul fiscal, pct. 10.5 și 11.4 din H.G. nr. 512 din 21 august 1998 care aprobă Normele pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, pct.10.6 și 11.4 din HG nr. 401 din 19 mai 2000 care aprobă Normele de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art. I pct. 3 alin. 3 din O.G. nr. 26/2001, care modifică O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art.16 lit. b) din **DECRETUL** Nr. 167 din 10 aprilie 1958, Republicat, pct.89.1 din H.G. nr. 1050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G..92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu art. 185 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr./03.05.2005 întocmită de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava **privind suma totală delei , reprezentând:**

- lei TVA;
- lei dobânzi;
-lei penalități,
ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni, de la data comunicării, conform procedurii legale.